

Па почнахъ пакз да и говорѣть,
Свакоко още да ѿж мѡлѣть.
И подрѣго таково молѣнѣ,
Гърленѣ и плачекно любленѣ
Господа сѧ едѡа оттъргнѡхъ
И сзсз тѣхъз сѧ едѡа разстанѡхъ.
Разстанахъ и дома пойдѡхъ,
И у Тѣринз жалостни дойдѡхъ.
И кат' они отз кола слѣзнахъ,
авѣ за ней говорит' почнахъ.
Гдѣ сѧ были и время прокѣли
И каквѣ сѧ пастыркѣ видѣли
У Савойскы зелены планины,
И вз еднѣ отз красны ты долины.
Каква ѿ е была красотѧ-та
Красота-та още добротѧ-та;
Каквзвз и ѿ взрастз былз и стѧсз,
Разговорз-тз и Ангелскый глѧсз;
Каквзвз ходз имала : каквзвз побглѣдз,
Тѣй Господа казвахъ сз пропѡвѣдъ.
Чюдехъ сѧ за нейно то плѣма
И сзсз неѿ провождахъ врѣма.
Пропѡвѣдахъ за красотѧ тѣ
Аделвидинѣ и за добротѧ-тѣ
Прѣдз Форноза Млада своѣга сына
И надѣждѣ тѣ тѣхнѣ еднѣ,
Кой бѣ у цвѣтѡщиѣ още млѡдость
И за любовь слѣшаше сзсз рѡдость,
И кой отз тѣхны ты тыя рѣчи,